

CẦU CHO CHÚNG CON LÀ KẸ CÓ TỘI

... Linh Mục trẻ, tôi được chỉ định làm Cha Phó họ đạo Este thuộc Padova, miền Bắc nước Ý. Nơi nhà thương thành phố có một bệnh nhân bị ung thư ở giai đoạn cuối đời. Anh chống đối tôn giáo và là cựu nghĩa quân Garibaldi. Garibaldi Giuseppe (1807-1882) là nhà ái quốc Ý. Người bệnh cương quyết bịt tai không muốn nghe bất cứ ai nói về tôn giáo. Cha Sở và các Linh Mục lão thành trong thành phố tìm cách đến thăm và an ủi chàng, nhưng trăm lần như một, lần nào các ngài cũng bị chàng "đuổi như đuổi ruồi"!

Chàng chán ghét mọi người và dĩ nhiên nhiều người trong nhà thương cũng chẳng ưa chàng, bởi chàng chửi rủa mọi người!

Một ngày, Cha Sở nhờ tôi đến thăm bệnh nhân. Cha Sở nói:

- May ra anh là Linh Mục trẻ, có thể chàng sẽ dễ dàng chấp nhận tiếp đón và nghe lời anh chẳng.

Trước khi đến thăm, tôi dò hỏi tin tức thì được biết bệnh nhân không còn bà con họ hàng, kể cả người mẹ thật thánh thiện. Với chi tiết sau cùng, tôi chuẩn bị đến thăm bệnh nhân.

Khi bước vào phòng và chào hỏi bệnh nhân, tôi âu yếm sửa lại chăn mền cho chu đáo, lấy nước cho anh uống và cảm thông vì không còn thân nhân nào đến viếng thăm an ủi anh. Tôi nhẹ nhàng nói:

- Phải chi Mẹ anh còn sống, hẳn bà cụ sẽ đích thân chăm sóc anh, không bỏ rơi anh trong những ngày nằm nơi bệnh viện!

Người bệnh nãy giờ vẫn im lặng, giờ đây tỏ ra chăm chú lắng nghe tôi nói, nhất là khi tôi âu yếm nhắc đến lòng từ mẫu .. Thấy hoàn cảnh bắt đầu thuận lợi tôi hăng hái tiến tới. Tôi nói:

- Tôi biết rõ anh diễm phúc có một hiền mẫu thật thánh thiện. Nếu Mẹ anh có mặt nơi đây lúc này, bà cụ sẽ rất sung sướng cùng anh đọc kinh như hồi anh còn nhỏ.

Nghe tôi nói thế, bệnh nhân lặng lẽ khóc, hai giong nước mắt chảy dài trên đôi gò má. Tôi mạnh dạn hỏi:

- Vậy anh có muốn cầu nguyện chung với tôi không? Chúng ta cùng đọc những kinh Mẹ dạy lúc anh còn thơ?

Người bệnh gật đầu ra hiệu đồng ý. Tôi đứng nghiêm trang, chắp tay trước ngực, làm dấu Thánh Giá và đọc kinh Kính Mừng. Người bệnh lẩm nhẩm đọc theo. Đọc xong Kinh Kính Mừng, tôi đứng im vì không biết nói và đọc thêm Kinh gì, cũng không dám mời bệnh nhân dọn mình lãnh bí tích Giải Tội.

May mắn thay, chính lúc này Hiền Mẫu MARIA Thiên Quốc trực tiếp can thiệp.

Sau mấy phút im lặng lúng túng, bệnh nhân cất tiếng hỏi:

- Chỉ có vậy thôi sao? Ngài không phải là Linh Mục Công Giáo sao? Chẳng lẽ ngài không muốn ban bí tích Giải Tội cho con sao?

Tôi vui mừng sung sướng vô cùng. Dĩ nhiên tôi chỉ chờ đợi có thế. Tôi sốt sắng giúp chàng dọn mình xưng tội rồi ban bí tích Giải Tội cho chàng. Khi tôi bắt tay từ giã, bệnh nhân vô cùng an bình và cảm động.

Mọi người trong nhà thương sau đó tỏ ra ngạc nhiên về sự thay đổi của bệnh nhân. Giờ đây bệnh nhân là con chiên hiền lành, suốt ngày chỉ đọc liên tục Kinh Kính Mừng. Và cho đến khi tắt thở, trên đôi môi vẫn còn mấp máy lời kinh:

- Kính Mừng MARIA đầy ơn phước. Đức Chúa Trời ở cùng Bà. Bà có phước lạ hơn mọi người nữ. Và GIÊSU Con Lòng Bà gồm phước lạ. Thánh MARIA Đức Mẹ Chúa Trời, cầu cho chúng con là kẻ có tội, khi nay và trong giờ lâm tử. AMEN.

(P. Arturo D'Onofrio, "Con Maria un cammino di Fede e di Amore", LER, 1988, trang 71-72)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt